

בש"פ 3476/21 - מוחמד עראבה, מוחמד טאהא, מוחמד זידאן נגד משטרת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 3476/21

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקשים: 1. מוחמד עראבה
2. מוחמד טאהא
3. מוחמד זידאן

נגד

המשיבה: משטרת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בחיפה מיום 19.5.2021 בעמ"י
34683-05-21 שניתנה על-ידי כבוד השופט הבכיר י'
כהן

בשם המבקשים: עו"ד יוסף שלבי

החלטה

1. זוהי בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 19.5.2021 (עמ"י 34683-05-21, השופט הבכיר י' כהן). בית המשפט המחוזי קיבל ערר שהגישה המדינה על החלטתו של בית משפט השלום בעכו מיום 18.5.2021 (מ"י 32452-05-21, השופטת ש' פיינסוד-כהן).

2. שלושת המבקשים נעצרו ביום 13.5.2021 בשעות הערב במהלך הפרות סדר בכפר מנדא, שבהן נזרקו אבנים ונורו זיקוקים אל עבר כוחות המשטרה. למחרת ביקשה המדינה מבית משפט השלום בחיפה להאריך את מעצרו בשבעה ימים. במהלך הדיון בבקשה כפר בא-כוחם של המבקשים במעשים המיוחסים להם, וכן ציין כי המבקשים מלינים

עמוד 1

על אלימות שלטענתם הופעלה כנגדם מצד המשטרה. בתום הדיון האריך בית משפט השלום בחיפה את מעצרם של המבקשים עד ליום 16.5.2021, בציינו כי קיים יסוד סביר לחשדות נגדם, וכן הוסיף כי טענות המבקשים ביחס להתנהלות השוטרים יועברו למחלקה לחקירות שוטרים (מ"י 29623-05-21, השופט פיינסוד-כהן). ערר שהגישו המבקשים כנגד ההחלטה האמורה נדחה על-ידי בית המשפט המחוזי (עמ"י 30182-05-21, השופט נ'ג'השאן).

3. ביום 16.5.2021 ביקשה המשטרה להאריך את מעצרם של המבקשים בשנית, זו הפעם בחמישה ימים נוספים. בא-כוחם של המבקשים התנגד לבקשה וטען, בין היתר, כי מאז הוארך מעצרם לא ננקטו פעולות חקירה מהותיות בעניינם. בתום דיון נוסף האריך בית משפט השלום בחיפה את מעצרם של השלושה עד ליום 18.5.2021, תוך שהוא מורה למשטרה לסיים את חקירתם עד למועד זה (מ"י 29623-05-21, השופט ו' חאמד).

4. בהמשך לאמור, ביום 18.5.2021 הגישה המשטרה לבית משפט השלום בעכו בקשה נוספת, שלישית במספר, להארכת מעצרם של המבקשים בעשרה ימים נוספים. מנגד, בא-כוחם של המבקשים ביקש לשחררם לחלופות מעצר במתכונת של מעצר בית מלא בבתייהם של קרובי משפחתם.

5. בית משפט השלום בעכו דחה את בקשת המשטרה, בציינו כי מאז הארכת המעצר הקודמת לא התקדמה חקירת המבקשים, וכי בנסיבות אלו יש מקום לשחררם בתנאים מגבילים. בהמשך לכך, בית משפט השלום בעכו הורה על שחרורם של השלושה לחלופות המעצר שהוצעו במתכונת של מעצר בית בבתייהם של קרובי משפחתם, תחת פיקוח אנושי ותנאים מגבילים נוספים.

6. בו ביום הגישה המדינה ערר לבית המשפט המחוזי על ההחלטה האמורה. כאמור בפתח הדברים, בית המשפט המחוזי קיבל את ערר המדינה. בעשותו כן ציין בית המשפט המחוזי כי חומר החקירה מלמד שקיים חשד סביר, ואף למעלה מכך, שהמבקשים השתתפו בהפרת סדר אלימה כנגד כוחות המשטרה, וכי נשקפת מהם מסוכנות. עוד ציין בית המשפט המחוזי כי קיים אף חשש ששחרורם של המבקשים בשלב זה יגרום לשיבוש הליכי חקירה, והוסיף כי מצא שיש מקום לאפשר למשטרה לבצע את פעולות החקירה הנדרשות בעת שהמבקשים נתונים במעצר. לבסוף, בית המשפט המחוזי ציין כי לא נעלמו מעיניו טענות המבקשים באשר לקצב החקירה, אך הוסיף שיש לקחת בחשבון את עומס החקירות שבו נתונה המשטרה על רקע נסיבות התקופה האחרונה. על כן, בית המשפט המחוזי הורה כי מעצרם של המבקשים יוארך פעם נוספת עד ליום 21.5.2021 בשעה 14:00.

7. בבקשת רשות הערר שבפני, טוענים המבקשים כי שגה בית המשפט המחוזי בקבלו את ערר המדינה. בעיקרו של דבר, המבקשים מדגישים כי החלטתו של בית משפט השלום מיום 18.5.2021 ביטאה את האיזון הראוי המתאים לנסיבות העניין, בשים לב לקצב התקדמות החקירה. המבקשים מוסיפים כי לא ניתן משקל מספק לכך שחלופות המעצר שהוצעו מבוססות על מעצר בית מלא ומרוחקות ממקום ביצוע העבירות, ונלוות להן ערבויות גבוהות באופן שיש בו כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקשים ולהבטיח את ביצוע פעולות החקירה הנדרשות.

8. כידוע, אמת המידה למתן רשות ערר ב"גלגול שלישי" היא מצמצמת. רשות כאמור תינתן אך במקרים חריגים שבהם הבקשה מעוררת שאלה עקרונית או בהתקיים נסיבות פרטניות מיוחדות (ראו: בש"פ 1049/17 אבו רקייק נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (1.2.2017); בש"פ 7508/18 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (6.11.2018); בש"פ 3381/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (18.5.2021)). הבקשה דן אינה עומדת באמת המידה האמורה. מעיון בהחלטת בית

המשפט המחוזי עולה כי טענותיהם של המבקשים נבחנו ונשקלו, וכי ההחלטה התקבלה בשים לב למאפייניו הקונקרטיים של המקרה, על יסוד התרשמותו של בית המשפט המחוזי ממכלול הנסיבות הרלוונטיות, ובכלל זאת עוצמת החשדות נגד המבקשים, מידת המסוכנות והחשש לשיבוש הליכי חקירה הנשקפים מהם וקצב התקדמות החקירה. ממילא, המבקשים לא התיימרו לטעון כי ענינם מעורר שאלה משפטית עקרונית. יצוין, כי עצם העובדה שבית המשפט המחוזי הפך את החלטת בית משפט השלום אינה מצדיקה כשלעצמה מתן רשות לערור (ראו: בש"פ 3324/21 פלוני' מדינת ישראל, פסקה 5 (13.5.2021)). הדברים אמורים מבלי לנקוט כל עמדה באשר להמשך הליך המעצר, ככל שתוגש בקשה נוספת להארכת מעצרו של המבקשים. לא למותר לציין בהקשר זה כי המעצרים שעליהם נסבה החלטה זו עתידים להסתיים בתוך פחות מיממה.

9. אשר על כן: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' בסיון התשפ"א (20.5.2021).

ש ו פ ט ת